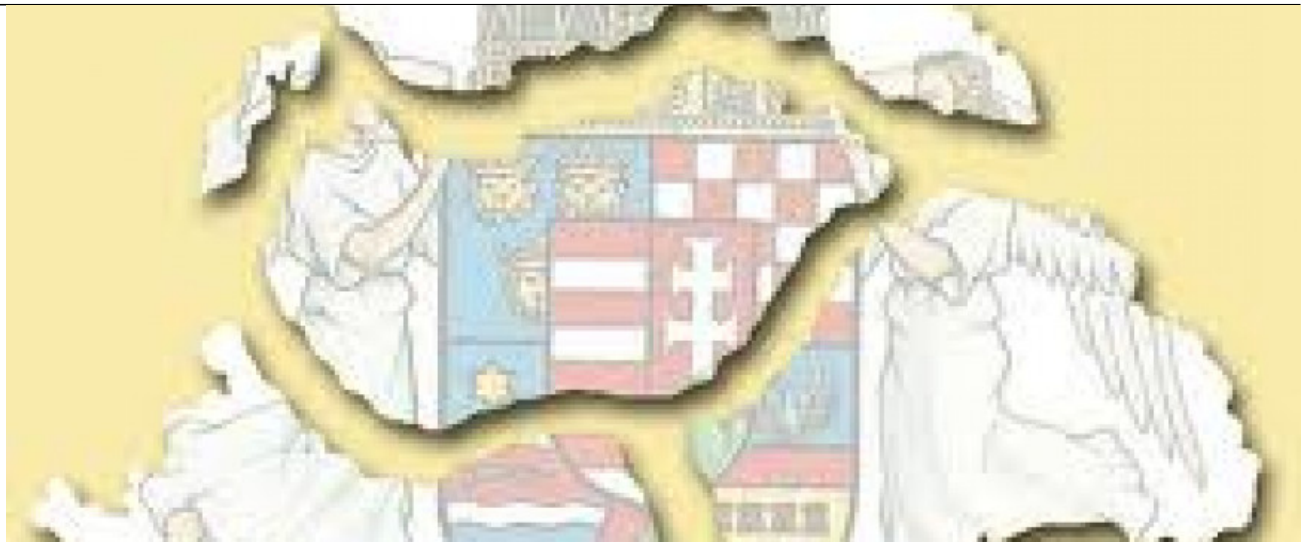


A jó és a rossz Kertészek

2011 szeptember 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

„A magyar genetikusan alattvaló, se tanulni, se dolgozni nem tud és nem akar” – írta az Ákos nev? Kertész az Amerikai Népszavában. Azt nem tudom, miért most érezte fontosnak, hogy leírja e szavakat… „Az ukrán magyarok nem magyarok” – nyilatkozta egy Péter nev? Kertész a nemzeti összetartozás napján.

„Az európai kultúra terméke vagyok, egy dekadens, ha akarja, egy gyökértelen. Ne min?sítsen engem magyarnak” – jelentette ki az Imre nev? Kertész a Die Weltnek adott interjúban. Szerencsére azonban van egy negyedik Kertészünk is, akire legalább büszkék lehetünk. Kertész Tamás azonban sajnos sok éve halott már…

A felsorolt urakhoz hasonlóan ? is zsidó származású volt. 1929-ben született, 1953-tól futballozott a Budapesti Kinizsi labdarúgócsapatában. E csapat tagjaként 1955-ben kétszer is bekerült a híres Puskás-féle válogatottba. Jobbszéls?ként játszott a Népstadionban, az emlékezetes századik magyar–osztrák meccsen. Ma már kevesen emlékeznek rá, én azonban soha nem fogom elfelejteni. Apámhoz régi barátság f?zte, így a hatvanas évek elején, amikor apámat a debreceni klinikán kezelték (nem sokkal halála el?tt), többször meglátogatta. Debrecenben bajnokcsapatot csinált a DVSC-b?l, szaktudásával több külföldi országban öregbítette a magyar labdarúgás hírnevét.



Fiatalon, edz?i pályafutása csúcsán hunyt el. Ízig-vérig fradista volt – sok MTK-drukker nagy bánatára –, nagyon jó játékos, de Sándor Csikar posztján nem tudott a válogatottba bekerülni. Soha meg nem fordult a fejében, hogy Magyarországot bármilyen módon ócsárolja, s?t boldog volt, amikor 1955-ben, igaz, csak két alkalommal, de magára ölthette a magyar labdarúgó-válogatott meggypiros mezét. Zsidóként ? is átélte a holokausztot. Pesti srácként megismerkedett az üldöztetés, az éhezés, a rettegés fogalmával, de ha élne, biztos, nem vádolná hazánkat egyedüli felel?sként a vészkorszakért, mint ahogyan ezt Kertész Ákos tette.

Kertész Ákos mint a kádári diktatúra kiszolgálója 1966-ban SZOT-díjat kapott, majd 1972-ben és 1984-ben is beleugrott a diktatúra pocsolyájába, „boldogan dagonyázott” ott, elfogadva a József Attila-díjat. „Röfögött és zabálta a moslékot” (az ? szavaival), hogy Kossuth-díjjal tüntessék ki 2008-ban, és akkor még nem érezte úgy, hogy esetleg „le fogják szúrni”, amikor 2002-ben megkapta a Hazám-díjat, 2004-ben a Magyar Köztársasági Érdemrendet. Az nem teljesen világos, ki is akarná ?t leszúrni, azt viszont már el tudom képzelni róla, hogy irigykedik, amiért a Budapest Díszpolgára címet mások is megkaphatták, nem csak az ? elvbarátai.

De hogy ezt honnan veszi: ebben az országban „a magyar” le akarja gyilkolni azt, aki munkával, tanulással viszi valamire?! Erre az abszurd kérdésre csak ? tudhatja a beteges választ. Az elmúlt húsz évben épp elegen hozták helyzetbe magukat munka és tanulás nélkül egy kirabolt ország pénzén – majd milliárdosok lettek. S közben többeket kitüntettek Izraelben a nem zsidó magyar állampolgárok közül – zsidómentésért. Kertész Ákos ezeket az embereket is egyt?l egyig megalázta, szemen köpte ezzel az írással. Ez azonban visszafolyik ?rá, aki azt hiszi, s?t hangoztatja, hogy „a második világháború borzalmaiért, a Holocaustért egyedül a magyar a felel?s”. Ezek szerint minden európai zsidó kiirtásáért a magyar nép a felel?s? Talán a varsói gettólázadás leverését is magyarok követték el? Vagy netán a Szalonikib?l a lágerekbe hurcolt görög zsidókat magyarok szállították oda? Esetleg

Kertész Ákos még azt is vizionálni fogja, hogy Tiso, a szlovák hóhér magyar volt? A Magyarországon elkövetett történelmi b?nökért már az összes eddigi miniszterelnök megkövette a magyar zsidóságot, legyen az bal- vagy jobboldali. Kertész Ákosnak ez sem elég.



Már várom, hogy Kertész Péterrel – aki egyébként Pulitzer-emlékdíjas – 1956-ot is átértékeljék. Abban azonban utóbbival egyetértek: „Nehéz zsidónak lenni.” Igen, valóban nehéz zsidónak lenni, mégpedig az ilyenféle Kertészek miatt, hiszen ?k jogos ellenszenvet váltanak ki viselkedésükkel, amiért aztán minden zsidó kényelmetlenül érezheti magát. Érthetetlen, miért akarnak mindenáron belerúgni szül?hazájukba, ahol többszörösen kitüntették ?ket, és hármuk közül ketten ma is itt élnek, pedig nem kötelez? egy leveg?t szívni a magyarsággal. Ha mégis úgy döntenek, hogy menedéket kérnek Bartus Lászlónál New Yorkban, utazásuk el?tt önkéntes alapon szolgáltassák vissza korábban megkapott kitüntetéseiket, mert méltatlanok a díjak névadóihoz.

A nemzeti összetartozás napján, június 4-én Kertész Péter kinyilvánította, hogy az „ukrán magyarok nem magyarok”, én pedig most kinyilvánítom, hogy ez a három Kertész nem olyan, mint a negyedik Kertész volt, aki a Budapesti Kinizsiben, majd a Fradiban, kés?bb a Debrecenben, de legf?képpen a magyar válogatottban bizonyította be, hogy egy zsidó származású ember is lehet jó magyar!
Vámos György, magyarhirlap.hu



Ajánló